

BORSSZEM JANKÓ

SZERKESZTIK: MOLNÁR JENŐ és BÉR DEZSŐ

Előfizetési ár Magyarországon:
Negyedévre 600 korona

Telefon: Szerkesztőség és kiadó-
hivatal 138-05

Megjelenik minden vasárnap

Szerkesztőség
és
kiadóhivatal
Teréz-körút 5

A magyar Danaidák hordója

A pénzhordóval meg volnánk elégedve. De hol a hordó pénz?...

Március

Valaha hittünk Márciusban,
Mint szerelemben a kamasz;
Hogy kit a Tél tart dermedt gúzsban,
Kiszabadul a szép Tavasz.
Tar fáink virágzásba fognak
És megmozdul fagyos rögünk,
Minden rendű fiataloknak:
Március volt az örökünk.

Valaha hittünk Márciusban
Hittel, merészen, szabadon;
Áldott ígéretekkel dúsan,
Áldó igékkel gazdagon.
Szívünkbe szállt egy szűz varázsló
A márciusi friss szelen
S lánggra lobbant ott a parázsló
Szabadság és a szerelem.

De jött egy március sötéten,
Mely megtagadta a tavaszt;
Virág nem nyílt a kinzott réten,
Nem szült a föld, csak durva gazt.
S azóta örök télben élünk,
Kétséggel és gonddal tele
S úgy elszállt fiatal reményünk,
Mint Március könnyű szele.

S már nem is várunk Márciusra,
Négyesztendő nagy tél után.
Egy kis kenyérre, némi húsrá,
Néhány rongyra vágyunk csupán.
Oh, pusztá szó már a szabadság,
Szár az emlék a szerelem:
Trónjára ült az ősi vadság
S nincs már jövő, csak rossz jelen.

S mégis, hogy Március szelének
Első zenéjét hallani,
Mellünkben, mint felejtett ének,
Fölcsendül halkán valami.
Tán távoli és nagy tenger hív,
Mámorosan maga dalán
S a szív, ez a bolond emberszív,
Még megdobbán: — Talán... Talán!...
Jászay-Horváth Elemér

AZ ERDŐIRTÓ
ÉS AZ ERDŐVÉD

Tönödések Seiffensteiner Solomontul

☆ O Wiener Kammerciálbanktul o nédj
direktar esetirül jotja eszembe o Gedálje
Wassserloch, oki volta ed vásáros keres-
kedű. Edszer, mikar hazajütt oz apostagi
vásárbul, eszibe jototta, hod o szamszéd
városkábó is von dolga, hát bement o
rabbihoz és monta neki: „Rebbelében, oz
Isten éltesse téged százhusz esztendeig;
ozért jüttem ide, hod megürzés végett
holnapig át neked odjok huszezer florint,
mert nem akarok engyi péndzsel menni
Szentmiktúsrá.” Mandja neki o bülcis férjfü: „Jül van, fom
Gedálje, de hod lásd, milejen pedánt ember én vadjok, mojd
idehivok két tanut, okik elütt nekem o péndzst átadod.”
Hijábó tiltakozta o Gedálje ez ellen o tüllislegesség ellen, o
rabbi behivat mogához o Nösze Happert és o Nüte Nemmert,
okik voltak két helybéli kereskedük és elöttük átavett o husz-
ezer florint. Másnop jütte o Gedálje Wassserloch o rabbihoz
oz üvé péndzért. Sadálkozva mondta o rabbi: „Micsede?
Nekem te odttál huszezer florint!? Meg vadj te balandulva?”
O Gedálje hápogva felett: „De hiszen mögo o rebbe vette
átal és még két tanut is hivta oz aktushoz, o Nösze Happert
meg o Nüte Nemmert!” — „Udj? — mondta o rabbi — hát
mojd idehivatom őket.” És elköldte értük o sameszt. Mikor
ketten bejütték, kérdezte tülük o bülcis férjfü: „Mandjátok,
ismeritek ezt oz embert ittend és mandjátok, hod adta-e atal
tegnap nekem huszezer florint?” Mire mindketten edszerre
tüllkiáltották: „Kicsede ez oz ember és mikar odto o rabbinok
huszezer florint?” O rabbi elbocsátott o két tanut, oztán o
megküvesedett Gedáljehoz fardu'ta és masalogva szült: „Most
pedig itt von o péndzed, Gedálje fom. Én saksopán oztot
néked demanstrálni okortom, hod milejen kile-be (hütküzségbe)
vadjok én rebbe.” — Girem-görem o Sebestyén Richard or-
ság meg oz ü direktorai o Wiener Kammerciálbankba. Ő is
demanstrálta o rendűrség elütt, hod milejen emberek küzt,
mitéle ed finam kile-be, okorok mondani bankba volta ű o
rabbi, illetve oz első direktor.

Tél a Ruhr-vidéken

A párisi „Le Canard Enchainé”-ban olvassuk ezt a finom
szatirikus ötletet.

A francia parancsnokság jelenti Essenből Párisba:
„Csapataink szelleme nagyszerű, de a hidegtől sokat szen-
vedünk. Küldjetez szenet!”

Miért támadják?

Kedves Borsszem Jankó! A liberális demokrata Giesswein
Sándor pap-képviselőt azért csúfolják a kurzuslapok, mert az
uccán hevesen gesztikulál és magában beszél. Jaj, kedves Jankó,
mennyire boldog lenne az ország s milyen szívesen magasztalná
a kurzus-politikusokat, ha ezek is csak magukban beszélnének!
Mert mi jóhiszeműek vagyunk. Üdvözlettel egy lyukasra beszélt
hasú középosztálybeli.

AZ ÚJ ERDŐTORVENY

AZ ERDŐVEDELEM
FOKOTÁSA

Az igényjogosult

Vass József. — Hallottam, hogy a kalocsai érseki rezidenciában megürült egy lakás. Azért jöttem...

PARLAMENT-SZINPAD

A költségvetés

avagy:

„A lányom deficitje 40 milliárd“

— Van szerencsém bevetni az idei költséget. A tavalyival szemben hatalmas haladást mutat ez a költségvetés, mert sikerült a deficitet az ötszörösére növelnünk. E hatalmas eredmény kivívásában nagy segítségünkre volt a Deficit-központ, mely sikeresen állotta útját a koronaemelő exportnak. De más téren is igyekeztünk ezt az eredményt kedvezően befolyásolni. Így a Szabadság-téren is, ahol néhány sikerült baklövés-sel jó néhány milliárdot terítettünk le. Viszont a Baross-téren a munkanélküliek számát emeltük jelentős módon, akik így rákényszerülvén a szórakozásra, a luxus-adóból várható jövedelmet emelik. A tisztviselő-kérdést is sikerülten oldja meg a költségvetés, amennyiben minden tíz emberre egy eltartott állami közeg vagy családtag esik, holott például 50.000 tisztviselő is elég volna egy ilyen kis országnak, viszont azonban minden reményünk füstbe menne tekintetben, hogy rosszul fizetett 700.000 tisztviselő és családtag csakhamar elhalálozzán, tetemes természetbeni költségtől szabadul meg az állam. A takarékoság elvét tartottuk szem előtt az állami üzemek bevételénél is, melyeknek jövedelmét lehetőleg nullára akarjuk redukálni, a pénzinfáció elkerülése végett.

A részletes költségvetés általában a következő:

Jövedelmek: Az én idejövedelem; a magyarok bejövedelem; földadókból 10 korona (aranyban); az állami üzelmekből 0.005 korona (frankban); Nagyatádi spórolt pénze 100 korona; dinamit- és kakaó-kivitelből 0.007 korona (dollarban); jövátételt nem kellett fizetni: 26 milliárd; újabb és legújabb kormányfőtanácsosok: à la discrétion; a bombamerényletből megmaradt 100.000 korona; Pekár Gyula nem irt új drámát: 2 1/2 milliárd; Bánffy Miklós gróf nem politizál: 7 1/2 milliárd.

Boraszító sok pénz ez, kérem. Javulás várható még a „keresztény kurzus“-ból és a korona 5 pontos eséséből, valamint a parlament emelkedett színvonalából.

Ezzel szemben a *tehetőtelek*:

Egy kő az én szívemen: 2 márka; Gömbös Gyula mint édes teher 17 milliárd korona; ráfizetések az adóvégrehajtásra: 2 milliárd; a jövátételt mégis csak kell fizetni: 26 milliárd; Pekár Gyula mégis irt új drámát: 4 1/2 milliárd; a zsidókérdés: 17 milliárd; előirányzott bombák, gumibotok, poñonok: 15 milliárd (pedig nem is mink szállítjuk); a Szózat és A Nép: egyelőre kiszámíthatatlan (részben a jogrendtől, részben a nyomópapír-és nyomdaáraktól függ); végül Fedák Sári mint énekes primadonna (luxusadót az illető színház fizet, tehát részben megtérül).

A költővel zárom szavaimat:

Minden állam támasza és talpköve
A tiszta minusz, míg ha plusz van,
Róma ledől, s rabbigába görnyed,

(Óriási taps. A vihar elültével mindenki csodálattal „adózik“ a szónoknak. Elnök 5 korona szünetet rendel el. Szünet után:)

Elnök a költséget elvetették jelenti ki s a legközelebbi ülés napirendjét kitűzi gomblyukába. A napirend fölborítása után a vitát és a népjólétet elnapolják.

U. K.

A bécsi bankdirektor étlapja

A Wiener Kommerzialbanknak a Dunapalotában megpofozott direktora, mint utólag jelentik nekünk, mérsékelt koszt-pénzért a következő étlapot élvezte végig:

Leves: Pofleves. *Előétel:* Kárfiolfé'ek vajjal. *Sült:* Ludaspesenyé szósszal, melyben a vendég ül. *Sajt:* Attrapista. *Ital:* Csalóközi borok. *Zene:* Mars a dutyiba.

A városházáról

- Milyen ember ez a Buzáth?
- Nem sok vizet zavar.

A teve és a főváros plakátja

— Csodálatos állat ez a teve! Egyszerre három napra való vizet tud meginni anélkül, hogy megpukkadna.

— Az semmi! Próbálja meg három napig szomjasan olvasni a hatósági plakátokat és akkor ne pukkadjon meg.

I. RÉSZ

A nagy orientálódó kihajtott a nyugati pályaudvarra. A pályaudvar előtt a rendőr mélyet szalutált. Ismerte a kegyelmes urat még abból az időből, amikor belügyminiszter akart lenni. A portás előzékenyen nyitotta ki az ajtót: ismerte a kegyelmes urat még abból az időből, amikor kereskedelmi miniszter akart lenni. A fináncok, akik pénzügyminiszter-jelölt korából ismerték a nagy orientálódót, elengedték a vámvizsgálatot és utat nyitottak őexcellenciájának.

— Hogy lehet Rómába jutni? — kérdezte Friedrich, hogy végre nevén is szólítsuk.

Az olasz követség titkárja, aki még abból az időből ismerte a kegyelmes urat, amikor külügyminiszter akart lenni és most kikísérte a pályaudvarra, bizalmasan súgta a fülébe:

— Kegyelmes uram, elárulom önnek, hogy akár a szentendrei vicinálisra ül is föl, célját mégis eléri. Ma minden út Rómába vezet.

Már a kocsiba szállt a nagy orientálódó, midőn megérkezett a szociálisták tisztelgő küldöttsége. Szónokuk melegen üdvözölte őt abból az alkalomból, hogy hosszabb időre elhagyja Budapestet és ajánlólevelekkel látta el az olasz szakszervezetekhez, kérve a talián elvtársakat, hogy e sorok átadóját, Friedrich Istvánt, aki együtt küzdött eszméikért, fogadják szívesen és tartsák ott, míg a magyar szociáldemokrata párt küldöttségét meneszt erte.

A vonat nagyot füttyentett és elindult. Nem: részletezzük az utazást, hanem ott folytatjuk, mikor a mozdony pőfékelve állt meg a római pályaudvaron. A hajlongó soffőröknek, akik nem tudták, hogy Friedrich egykor olasz közlekedésügyi miniszter akart lenni, fölényesen adta meg a címet a nagy orientálódó:

— Mussolini!

A soffőr, akinek az autóját a megtiszteltetés érte, cseppet sem csodálkozott. Pár perc múlva hatalmas palota előtt álltak meg. Az épület homlokzatán aranybetűkkel ragyogott:

HOTEL MUSSOLINI

A kegyelmes úr bosszusan csóválta a fejét.

— Milyen indolensek ezek a római soffőrök! No, csak legyen egyszer talián közlekedésügyi miniszter!

Az autótaxi csakhamar reparálta a hibáját és másodszor már a miniszterelnökségi palota előtt állt meg. Az előszobában egy kicsit várni kellett, hogy bebocsássák a párnázott ajtón, amelyen ez a sokatmondó szó állott: „Miniszterelnök“.

Friedrich fájdalmasan nézte a táblát és elrészékenyülten mondta:

— Istenem, hogy mulik az idő. Nemrég még az én ajtómon is lógott egy ilyen tábla. Igaz, hogy magyar fordításban.

Nem volt sok ideje a merengésre, mert már előtte állott maga Mussolini.

— Te milyen ritkán mutatod magad! — szólt rá a meglepett Friedrichre.

— Ezután gyakrabban jövök — mentegetőzött Friedrich.

— Hogy van a Pekár?

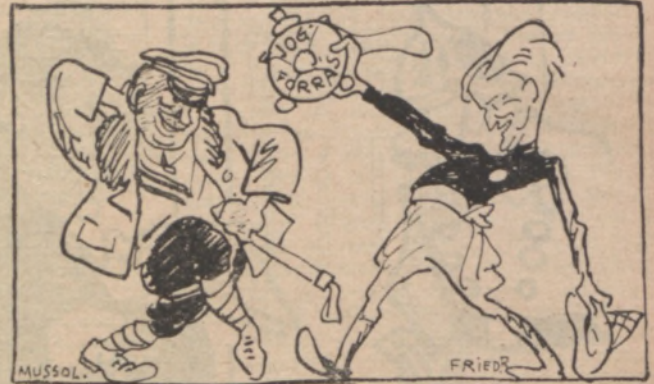
— Köszönöm, éppen egy olasz tárgyú drámán dolgozik.

Mussolini megcsóválta a fejét.

— Nagyon kellemetlen nekem, hogy a magyar külügyi bizottság elnöke ellenségnek tekint bennünket.

Ezután Friedrich előadta jöveteleének célját:

— Nálad van a helyzet kulcsa. Mondd, hogyan helyezkedjem el az általános politikában. Mussolini kacagott.

— A helyzet kulcsa Angorában van — mondta. — Eriggy Kemálhoz, csak ő segíthet rajtad. Ott az igazi orientáció. De vigyázz, Pistám! Az angorai macskák veszedelmesek.

Friedrich megköszönte a jó tanácsot és elindult Angora felé.

II. RÉSZ

A város falai minden oldalról egy ismert dallamot visszahangzottak:

— Kemál, Kemál, Kemál...

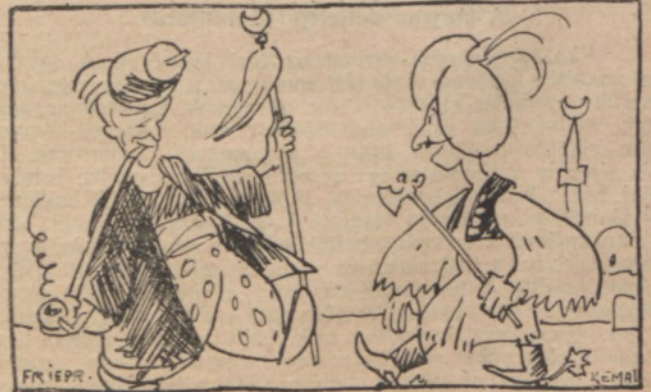
Mikor a nagy orientálódót a vezér elé vezették, üdvözlés helyett ő is Harmath Imre és Zerkovitz Béla magyar népköltészetének legszebb gyöngyszemét nyújtotta át sokszor méltott baritonján:

— „Kemál, Kemál, Kemál,
Két tojás egy pár...”

A pasát végtelenül meglepték a frappáns sorok.

— Mit hallok? Önöknél is két tojásból áll egy pár? Hisz akkor nincsenek közöttünk ellentétek. Keblemre!

És szóltanul csüggtek egymás kebelén. Végre Friedrich törte meg a csendet.

— Orientálódni jöttem. Kössünk valami szövetséget. Ma te vagy a magyar politikai jövő egyetlen posszibilis embere.

Kemál szerényen mentegetőzött:

— Tévedés, a helyzet kulcsa másutt van. Eredj el hozzá és minden rendben lesz.

Aztán a Friedrich fülébe súgta a bűvös szót:

— „Tutankhamen“.

III. RÉSZ

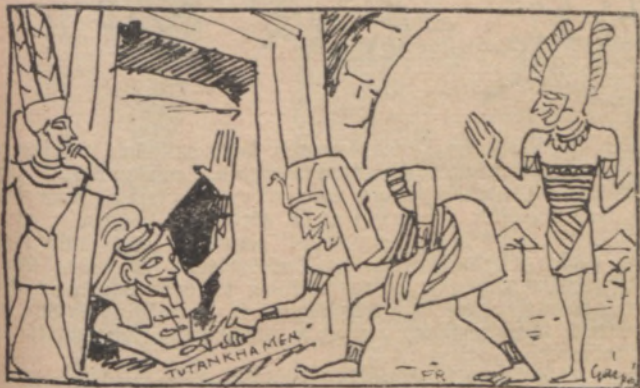
Mikor a fáraónak bejelentették a nagy orientálódót, örömmel fogadta a hírt.

— Bocsássátok be azonnal! — mondta. — Tudtam, hogy el fog jönni. Én voltam eddig az egyetlen, akivel még nem akart szövetséget kötni.

A két notabilitás melegen ölelte meg egymást. Tutankhamen előbb budapesti ismerősei iránt érdeklődött.

— Az én időmben — mondta elgondolkozva — Nagyatádi Szabó István volt a földművelésügyi miniszter Magyarországon. Igen jó barátom volt. Nem tudod, mi van a leszármazottaival? Friedrich sötéten nézett maga elé.

— Még mindig ő a földművelésügyi miniszter — mormogta a fogai között.

— Na ne mondd, — csodálkozott Tutankhamen — ezt nem tudtam. Merthogy Bethlen a miniszterelnök még mindig. Arról már értesültem. Diszkréten mondom neked, hogy a helyzet kulcsa nála van. Őt keresd föl, nála kitünő orientációra találsz.

IV. RÉSZ

A budapesti pályaudvaron a hordárok, a fináncok, a portások és konfliskocsisok, akik abból az időből ismerték Friedrichet, mikor még bármilyen miniszter akart lenni, nagy reverenciával fogadták a hazatérő orientálódót.

— A Várba! — mondta a világszerte utazó a sofőrnek.

A miniszterelnöki palotában jól ismerte a járást, hamar Bethlenre talált. Bethlen éppen a kormányelnöki székben ült, jobbán Gömbös, balról Heinrich támogatta. Friedrich először fassiszta, majd török, végül egyiptomi köszöntéssel üdvözölte és így szólt:

— Bejártam az egész világot és most már látom, hogy számomra csak egy orientáció van.

És meghajolt a szék elé, amelyben Bethlen István megértően mozgatta kopaszodó fejét.

STELLA

Dráma a trafikban

Rabló. — Kérek drámát.

Traffikos. — Nincs.

Rabló (leüti): Csak azért, hogy legyen.

Megjelenhetne A Népbén...

Miskolcon egy traffikosnőt, aki előkelő családból származik, düháncsempészetért másfélévi és valutacsalásért hathavi fogságra ítélték. És ez az urinő a nagy revízió alkalmával kapta a miskolci traffikot. Ezek után minden igaz keresztény magyar elképzelheti, micsoda gaszágokat, mennyivel különös dísznőségeket követett volna el a régi sziriai traffikos, ha a kormány bölcsesége idejekorán nem röpti ki bitorolt hatalmi pozíciójából!

BUDAPESTI HIRESSÉGEK

XXIII. Dr. HORVÁTH LIPÓT

— A bankári munka koronája a siker. Én a korona sikerét szeretném látni.

Jancsi tudja

- Papa, én tudom, hogy miért fog a szegény ember pénze.
- No miért, fiacskám?
- Mert nem tudja kosztba adni.

Reb Menachem Cziczeszbeiszter válogatott átkozódásai

— O Kammerciálbanktul o direktorok szolidaritásó emlékeztessé tégedet hasonlú esetbe o görüg Arreszesz és Fílldeszre!

— Ed mogánvállalatnál merjél te olejan kültségvetést bemotatni, mint oz excellenc Kállay miniszter oreság!

— Ledjél te o Kohn & Co cégnél üzletvezetű és próbáljál te meg üzletyezetni o Kelety Dénes Máv-elnük oreság módjáró!

— O tied hojodon lángyod déka'tázso ledjen fültünő oz Anita Berber meztelen táncosnű mellett!

- Irodajlomi sikered ledjen saksopán ed pesti színházbo!
- Köldjenek neked ed bombát Nadkanizsáro, omikor ott-hond vad! és — liberális vad!
- O kosztpénznek saksopán oz első felit kopjod meg!

Kedves Borsszem Jankó!

Hiába, kölcsönkenyér visszajár. Az igazgatók addig adták a bankot, míg végül a bank adta az igazgatókat — a rendőrség kezére. Tisztelettel egy üzletfél, aki attól fél, hogy oda az üzlet.

Szerelmi posta

Életem egyik borus szakában valamelyik napilapnál rám bízta azoknak a leveleknek az elintézését, amelyekben szerelmes ifjak és leányok, még szerelmesebb aggszűzek és vénkecskék tanácsot kértek kényes helyzetükben. Íróasztalom fenekén kapirgálva, megtaláltam néhány ilyen levelet, a legérdekesebbeket, a rájuk adott válaszokkal együtt. Azzal a céltalatt tettem őket félre, hogy később, érett ésszel előveszem és utólag önmagamat is megbírálom, vajjon elég okos tanácsokat adtam-e.

Egy húszéves barna dunántúli fiatalember például ezt írta:

„Halálosan szerelmes vagyok egy helybeli szőke úriasszonyba, akiért tűzbe teszem a kezemet. Egy szép májusi estén, mikor a férj a rendesnél tovább maradt a kaszinóban, megvallottam ideálomnak, hogy nem tudok nélküle élni. Ugyanekkor átnyújtottam Hozzá irt 179 költeményemet. Ideálom, akivel a kerti padon ültem, rámnézett, hosszasan, szemét le-lehúnyva, aztán megragadta a kezemet és a szívéhez szorította. Én forrón megcsókoltam a kezét. Ideálom, akiért tűzbe teszem mind a két kezemet, hozzám simult, átölelt és a másik kezével hátraszorítva fejemet, ajkával az ajkamra tapadt. Sokáig tarthatott ez a csók, egészen megrészegeültem. Utána nem szóltunk egy szót sem. Esményképem, aki mellesleg molett, formás, circa 65 kilós bájközraktár, hirtelen mozdulattal az ölembe szökkent. Fejembe tódult a vér, megnehezült a lélegzetem, s mámorosan néztem a holdba. Mindössze ennyi történt. És most kérdezem, kedves szerkesztő úr, mit tegyek? Meg kell még jegyezmem, hogy ideálom 29 éves, tíz éve van férjénél, férje iszákos, brutális, kártyás alak. Igaz is: ideálom tisztességéért máglyatűzbe teszem kezemet és lábamat. Könyörgöm, adjon tanácsot, mit kell tennem, vagy mit kellett volna tennem, mert én teljesen tájékozatlan vagyok. Hja, — mondom egyik versemben — a női lélek útjai titckzatosak. Mit akarhat vajjon az én egyetlen, szépséges ideálom?”

A húszéves barna dunántúlinak ezt válaszoltam:

„Erős a gyanunk, hogy önagsága, amikor önt magához szorította az ölében, joggal tartott igényt arra, hogy ön a felsőfokú ismeretlen egyenletekről tartson előadást. Bár az sem lehetetlen, hogy a harmincéves háború ismertetését várta öntől. Mindenesetre készüljön el e két tantárgyból, nehogy a legközelebbi kerti szorítás alkalmával blamirozza magát.”

Egy „ötvenöt év körüli” felvidéki úriember, foglalkozására nézve férj, telekkönyvi segédbetétszerkesztő, a következőket írta:

„Hat évvel ezelőtt nősültem. Nőm ártatlan, 25 éves arany-szőke báránka. Csupa szelidség, alázat és szépség. Ugy-e, milyen költői az írásom, ha csak rá gondolok. A multkor hivatalos kiküldetésben voltam, azonban borzasztó zivatar támadt és olyan rossz volt az országút, hogy vissza kellett térnem. Éjjel 11 órakor értem haza. Mikor nőm hálószobájába léptem, legnagyobb meglepetésemre a segédjegyzőt találtam fekvőhelyemen. Kérdésemre nőm kijelentette, hogy borzasztóan félt egyedül az istenitélet-időben és a segédjegyző, felsőbb hatósága engedelmével, eljött hozzá földult idegzetét lecsillapítani. Közben nagyon elfáradt és nőm ismételt kérdésére lefeküdt, de rendkívül tapintatosan kijelentette, hogy ezt csak egészen kivételesen tette, azon baráti szeretettől áthatva, amelyet irányomban érez. Legyen szíves megírni, tisztelt szerkesztő úr, hogyan magyarázzam nőm magatartását és lehet-e helye ezen esetben bármi gyanunak?”

A segédbetétszerkesztő úrnak némi kollégiális áhitattal (végre ő is szerkesztő!) ezt feleltem:

„Az ön által oly körülményesen leírt szituáció egyike a legközönségesebbeknek. Megnyugtathatjuk, igen gyakran előfordul, anélkül, hogy gyanura adna okot. Lehetetlen, hogy komoly férfi ilyenkor gyanakodjék. A férfiaság kizárja a gyanakvást. Mivel pedig ön sem beszél bizonyosságról, mint férfi akkor cselekszik komolyan, ha legközelebbi hivatalos útját akkor teszi meg, amikor előreláthatólag tartósan derült az idő. Akkor másnap reggel fog hazaérkezni és biztosíthatjuk önt, ki van zárva, hogy másnap reggel a segédjegyzőt ott találja a fekvőhelyén.”

Egy „43 év körüli csinosnak mondott” özvegyasszony levélből idézem e sorokat:

„Boldogult férjem halála után négy évvel egy fiatal géplakatos vetette rám a szemét. Nem vagyok arisztokrata hölgy, viszont tudnia kell, kedves szerkesztő úr, hogy szegény uram tisztviselő volt, s én is a jobb osztályhoz tartozom. Ezenkívül szüleimtől két bérházat és 150 hold földet örökölttem. A fiatalember imád engem és azt mondja, nélkülem mitsem ér neki ez a rongy élet. Hogy méltóan jelenjen meg nálam, őt rend ruhát készíttettem számára, fehéreműt is, úgy hogy egy valóságos báróhoz hasonlít és senkisem mondaná, hogy ez a szép szál legény egyszerű géplakatos volt. Nem szégyellem bevallani, hogy örültem szeretem. Magam főzöm neki az ebédet és a vacsorát. Mindig hússal és borokkal. Csupán attól félek, hogy elvesztem őt. Kegyeskedjék megmondani, drága szerkesztő úr, hogyan kössöm le örökre magamhoz. Ő azt mondja, csak azért nem vesz el feleségül, nehogy haszonleséssel vádolják. És így is van, olyan önzetlen, drága, enniváló fiú.”

Érnek a — testvérek közt — 48 éves bájos özvegynek így válaszoltam:

„Sohase féljen, asszonyom. Csak egyre kell ügyelnie. Ne beszéljen a fiatalember előtt anyagi ügyekről, mert az ilyen érzékeny, szerelmes kedélyt halálosan megsebezne vele. Egyedül, kizárólag szerelemről csevegjen vele. Csúnya anyagi ügyekről ezek a fiatalemberek rendszerint a fiatal leányokkal tárgyalnak. Szegény, boldogtalan fiatal leányok!”

MOLNÁR JENŐ

Önálló töprengés

— Vajjon lesz-e olyan hosszú életű a megyeri iker, mint a száími volt?

Lábass Juci levele a ZoZó-céghez:

Elárulom, hogy mitől oly szép és barátságos az arcbőröm. A ZoZó krémről és a ZoZó puha, fől.

Lábass Juci

Egyszerű megoldás

- Nos, talált már a fia állást?
- Még nem, de már önállóította magát.
- Igazán? És micsoda?
- Allásközvetítő.

Kedves Borsszem Jankó!

Rosszul csinálta a rendőrség a két bombával. Ha már a címzettek nem fogadták el, egyszerűen vissza kellett volna küldeni a földadónak. Ahogy én a lelkiismeretes magyar postát ismerem, az biztosan megtalálta volna az ismeretleneket. Mégis más, ha a posta végez rendőrségi munkát, mintha a rendőrség végez posta-munkát. Vagy nem? Tisztelettel egy szakértő.

A szennysajtó

„A Nép”, ahol senkise látja, ugyancsak támogatja a zsidó sajtót. Mi magunk is tudunk egy ilyen esetről. Betértünk egy sajtkereskedésbe, ahol a sajtót „A Nép” egy lappéldányába csomagolták. A nyomdafesték köztudomás szerint bepiszkítja a sajtót. Így terjesztik aztán a szennysajtót...

Apokrif tábla

a Wiener Kommerzialbank kapujáról

IGAZGATÓSÁGI ÜLÉS MIATT ZÁRVA!

Balra!

Liberalis körökben éppen most pattant ki a titok, hogy a „Szózat” egyik munkatársa a szerkesztőségen kívül a legfékevesztettebb izgatást űzi a kurzus ellen. Egyik ködös délután ugyanis konflisba ült és egy kanyarodónál azt mondta a kocsisnak:

— Balra!...
Szerencséjére a kocsis zsidó volt.

NAGYSÁGOS UR! EGY HORDÁR VÁR AZ ELŐSZOBÁBAN

BORSSZEM JANKÓ A SZINHÁZBAN

Váradai Antal †

Nem volt titán s nem volt herold,
A lyra szerelmese volt
S mint Isten adta, úgy dalolt.

Maradt utána sok rege,
Tanítványok hű serege,
S öreg szívének melege.

Az operai szfinx töpreng:

— Milyen lesz a jövőnk? *Tangó* vagy *tengő*?

Kedves Borsszem Jankó!

Ugy veszem észre, hogy „A válóperes hölgy” címszerepe nagyon kapós. Majdnem minden színházban akad művész, aki eljátsza és perrel vagy nélkül válik — a színháztól. Tisztelettel egy kritikus, aki a *Vajdát* nem bánja.

Sanyaró Vendel a szinlap előtt

— Hm! A Renaissance-Színházban is *Tökmag*-ot adnak!? Ezt megkapom a rendes sarki kofáznál is. Majd bolond leszek még tökmag-jegyet is venni!

Színházi töprengés

Mi nagyobb? A *Glória* árnyéka, vagy az *Árnyék* glóriája?

Kritikusok

— Nem tudom, miért akarják egyes ifjak mindenképpen megtáncoltatni az Opera vezetőjét.

— Pedig egyszerű! Az Új Nemzedéken úrrá lett a *Tango-láz*.

Használj állandóan Lysoformot,
hogy hosszú életű légy e földön!

Lefektettem a könyveket

Mióta a pénzügyminiszter elrendelte, hogy újévtől kezdve mindenkinek könyvet kell vezetnie, azóta se éjjelem, se nappalom. Ismerőseim, akik tudják, hogy mérlegképes vagyok, azzal a kívánsággal zaklatnak folyton, hogy vizsgáljam meg könyveiket. Barátaim pedig, akik azt sem tudták, hogy kezdjenek hozzá, megkértek, hogy fektessem le nekik azokat.

Először *Kisgaz Dani* barátomhoz mentem. Nagy örömmel újságolta, hogy ő már lefektette a könyveket, ott vannak a hálóban. Csakugyan, mikor beléptem hálószobájába, látom, hogy az ágy meg van vetve s a pénztárkönyv bele van fektetve.

— Nem jól van ez, Danikám — mondtam neki. — Nem értesz te a könyvvitelhez. Nehezebb az, mint gondold!

— Én ne tudnék könyvet vinni, ecsém? — szólt sértődötten s kivitte a könyvet a másik szobába. — Multkor az anyukom megvette a Jókait s mind a százat én vittem hazáig.

Utána mentem s elmondattam vele, hogy mi volt újévi bevétel és kiadása. Az egyes tételeket elkönyvelve, a következő pénztárkönyvet kaptuk:

	Bevétel	Kiadás
	Korona	Korona
jan. 1. reggel: 3 kupica pálinka értéke	75.—	
délben: ebéd meg két lityi bor	600.—	
este 7 üveggel a sógornál	3000.—	
éjjel: az egészset kiadtam, egye meg a fene		3675.—

Sanyaró Vendel díjnok-barátom könyvét emígy fektettem le:

	Bevétel	Kiadás
	Korona	Korona
jan. 1. reggel: egy pohár víz értéke	0.—	
délben: leves, feltét, kenyér	80.—	
este: két pohár víz	0.—	
éjjel: lelkét kiadta		0.—

Kétsz Kis Menyus pénztárkönyve így néz ki:

	Bevétel	Kiadás
	Korona	Korona
jan. 1. Ujévi maszlagok, beadták hódolóit, értéke	0.—	
Kiadta egy ismeretlen versét, melyet kettős könyvvittel elkönyvelni nem lehet, mert nem veszi be senki		0.—

Humorista barátom Szilveszter-éjjel nagyon megfiázott. Ágviban találtam, éppen orvosságot vett be. Nála így nyitottam meg a pénztárkönyvet:

	Bevétel	Kiadás
	Korona	Korona
jan. 1. bevettam három Purgót értéke	75.—	—

A kiadásra nem voltam kíváncsi.

Mérlegképes

Az ikercsatorna

— Na végre megtörtént az örvendetes esemény a vízműveknél! A sok vajdástól az egyik csatorna ikreket szült.

Modern szemüvegek

BARNA ANDOR látószerspecialista

műhelyében VII., Izabella-utca 11. Postai szétküldés naponta.

látószerek, időjelzők
készítése és javítása
a legolcsóbban csak

Lehullhat...

Lehullhat, lehullhat

Karomnak száraz ága,
Mellyel magamhoz ölelem a multad.

A csókja, a csókja

Kifoghat kapzsi számnak,
S megállhat szívem rozsdás mutatója.

A téboly, a téboly

Agyamra felhőt vonhat,
Melyen a napnak tiszta fénye szétfoly.

Letéphet, letéphet

Törzsben, mint lát, a villám,
De el nem hagylak soha, soha téged.

A lábak, a lábak,

Azok tovább szaladnak,
Két hü agár szalad, szalad utánad.
Bródy László

Hegedüs György albumába

A kontrabomba — bűdös.

1999-ből

- Hallottad? Folyik...
- Mi? A víz?
- Dehogy! A javítási munka...

Kedves Borsszem Jankó!

Nem gondolja, hogy a mi szegény országunk azért olyan vérszegény, mert ilyen kakaó-bombákkal táplálják?

- Feleség. — Mit szólsz, édesem, az új ruhám csüngőihez?
Férj. — Remek, igazán csüngők rajta.
Feleség. — És mért mondd ezt olyan szomorúan?
Férj. — Mert nemsokára csüngők érte.

A divat

Szegény ember vízzel főz

A kávéházban ülök, egyedül az asztalnál, elmerengve. Arra gondolok, hogy milyen más volna, ha most feleségem lenne: a szemközt lévő helyet kitölthetném vele, míg így esetleg valami öregebb nőszemély ül majd oda, amilyen pechem nekem a női nem körüli szokott lenni.

De nem, most ez egyszer szerencsém volt. Abban a pillanatban, mikor föntieket elgondoltam, megjelent a látóhatáron egy isteni szépségű, fiatal nő, direkt angyal, amolyan pici, fitos, esőfelfogó orrocskával, amilyen a tavaszi esőzésnél nagyon praktikus szolgálatokat szokott teljesíteni. Álmodni sem merem volna, hogy hozzám üljön le, mert körülöttem több üres asztal volt. De a nő egy futó pillantást vetve rám, bájos mosollyal megkérdezte:

— Szabad kérem?

— Parancsoljon, nagyon szívesen. — dadogtam, miközben jól megnéztem a hölgyike arcát.

Egyszerre megdermedtem, a szívem dobogása megállt: ő volt! ő volt! akit valaha álmaimban láttam s húsz év óta hasztalan kerestem az életben. Most a sors asztalomhoz vezérelte. Azonnal megismertem, nem tévedhettem, mert az ádámcsutkáján ugyanaz a barna anyajegy volt, ami már álmaimban is annyira extázisba hozott. Minden tetszett ezen a nőn: a hócipőjétől a kalapja búbjágig, el voltam ragadtatva tőle. Első gondolatom az volt, hogy nejemmé kell őt tennem lehetőleg huszonnégy óra alatt, nehogy időközben kávéházat változtatson. Igen ám, de az ilyen nőt meg is kell főzni s a főzéshez sok minden kell, ami nekem hiányzik. Ebben a pillanatban eszembe jutott a mondás:

— Szegény ember vízzel főz!

— Önkéntelen megragadtam az előttem álló pohár vizet s udvariisan átnyújtottam a hölgynek:

— Parancsoljon, drága nagyság!

— Oh be kedves, nagyon köszönöm — szölt, aztán fölhajtotta a pohár vizet. — Furcsa, amióta kevesebb a víz, olyan kyötrő szomjúságot érzek.

— Tessék! — s átnyújtottam a másik pohár vizemet is.

— Mohón fölhajtotta azt is. Odaintettem a pincért, kétszáz koronát ígértem neki, ha még öt pohár vizet hoz. Megtette. A bájos hölgy két perc alatt elfogyasztotta az összes vizet. Most

már kitapasztaltam a gyöngéjét: ezt a nőt tényleg csak vízzel lehet főzni, ha az ember győzi. Pár perc múlva a víztől megoldódott a hölgyike nyelve s akkor bevallotta, hogy azért ült le éppen az én asztalomhoz, mert rögtön észrevette, hogy előttem két pohár víz áll, míg a többiek előtt csak egy. Bátorságot vettem s öt perc múlva fölkértem, hogy tegye meg nekem a szívességet és legyen a feleségem.

— Hova gondol? — pattant föl indignálódva — Csak öt perce ismer s már ajánlatokat tesz nekem? Hisz még csak be sem mutatkozott!

— Oh pardon! Vizner vagyok. Vízváron születtem Vízkeresztkor, foglalkozásom: vizesnyolcas.

Földerült az arca. Folytattam:

— Magamról még el kell mondanom, hogy tíz év óta vízbetegségem, vízerem és vízfejem van. És remélhetem, hogy eddigi gyanus üzleteim miatt végre is engem rendőr víz be.

— Vagyona? — kérdezte.

— Sok földem van, sajnos, egyelőre víz alatt — a Duna fenekén.

— Lakása?

— Oh, elragadó, mint az ár. Gyönyörű pince-lakosztály, nem holmi víztelen emelet. Meglássa, élvezni fog. Annyi a víz, hogy még a falakon is kiüt. Csak ki kell nyitni a szájacskáját, máris belécsepeg. Mondhatom, isteni dolga lesz: fürödni fog a vízben.

— És milyen természetű ember maga? Könnyen dühbe lehet hozni?

— Dehogy. — mosolyogtam ravaszul — én vagyok az a lassú víz, ami partot mos. Tehát még a mosáshoz is lesz vizünk. Annyi vizünk lesz, hogy bele fogunk fulladni.

Ebben a pillanatban a nő arca elsötétedett, föllállt, a kezét nyújtotta.

— Isten vele, — mondta hidegen — nem mehetek magához. Felejtsem el. Iszonyt kaptam.

— Miért? — kérdeztem. — Hisz az imént még...

— Víziszonyt kaptam magától — felelte a nő s e szavakkal vízben hagyott.

CARÁMY

Parlamenti töprengés

— Vajjon nem kaphatnának-e egyes izgága képviselők távolmaradási pótdíjat, hogy ne jelenjenek meg?

Megy a bomba Kanizsára

Szerkesztőm megbízásából fölkerestem a bombát, aki éppen most tért haza vidéki körútról. Szegény még meg se mosakodott. Egészen puskaporos volt.

Én. — Megenged egy pár kérdést? Felelni fog?

Bomba. — Felelek, de nem magamért.

Én. — Parancsol rágyujtani talán?

Bomba. — Köszönöm. Már égek.

Én. — Így hát éppen jókor jöttem.

Bomba. — Igen. Még van két másodperce.

Én. — Akkor rövid leszek. Hogy folyt le vidéki vendégszereplése?

Bomba. — Pompásan...

Én. — Illetve bombásan.

Bomba. — Ne hozzon dühbe ezekkel a szóviccekkel, mert mindjárt robbanok. Kikérem magamnak, hogy rajtam nevensenek. Utálom a sajtót. A kakaót jobban szeretem. És a jövőben megteszek minden ovomaltintézkedést a sajtó támadásai ellen...

Én. — Bocsánatot kérek.

Bomba. — Ami pedig nagykanizsai utamat illeti, megirhatja, hogy a legszívélyesebb fogadtatásban volt részem. A legelőkelőbb úriházban szállásoltak el. A város asszonyai tüzes pillantást vetettek rám. Kicsibe múlt, hogy nem explodáltam. Tiszteletemre külön bombardon-zenekar játszott. Este társasvacsora volt, ahol bombasztikus toaszt kíséretében sűrűn emelték rám a poharat. Egészen eláztattak. Ez a vendégszeretet gyujtózsínormértékül szolgálhatna a pestieknek, akik bottal ütik a nyomomat. Bankett után tánc volt, melyen azonban mint jól nevelt bomba nem vettem részt, mert könnyen lángra lobbanhattam volna. A kártyaszobába vonultam, ahol véletlenül úgy megütöttem a bankot, hogy majdnem felrobbantam. Jobbnak találtam tehát aludni térni. Megbecsülésük jeléül a fürdőszobában vetettek ágyat egy lószórral kitömött fürdőkádban, ahol nyomban elfogott az álom... Másnap fölébredtem... rágyujtottam egy ébredő nórára... és...

Én. — És?

Bomba. — Vigyázzon, a két másodperc letelt.

Én (sietve távozom). —

Dymi.

Ha Petőfi ma élne, melyik ujságnak dolgozna?

— A *Borsszem Jankó* pályázatának eredménye —

Február végéig meghosszabbított pályázatunkra sok szíves levelet kaptunk, de csak a legjavát közöltük. A közönségnek is módjában volt a pályaműveket ellenőrizni, melyek közül a három legsikerültebb szerzői:

1. „*Granicás*” (küldje be teljes címét!).
2. „*Dr. Erán*” (küldje be teljes címét!).
3. *Dr. Nagy András* (Tiszaluc).

Mindhárman egy évig ingyen kapják a *Borsszem Jankó*-t.

Elméssen oldották meg a — nem könnyű — földadatot: *Cseri József* nemzetgyűlési képviselő, *Rajkay Zoltán*, *Somló Mariska* (Balassagyarmat), *Szalay Károly* tanár (Kiskúnhalas), *Szilágyi Ernő* és *László*.

Nem tudja kérem,

van-e valamelyes eszmei, avagy talán szagtudományi hasonlatosság a nagykanizsai lószór-bomba és a bűz-bomba között?

SZERKESZTŐI ÜZENETEK

Kéziratokat és rajzokat nem küld vissza a szerkesztőség.

A *Borsszem Jankó* jelen számát kedden, március 6-án zárjuk le. — V. P. Itt-ott ügyesen megverselt, de alapjában keveset mondó párbeszéd. A humor csaknem teljesen kimaradt belőle. — B. S—y. Egy régi elmés német zenevics halvány utánzata. Talán ön is hallotta: a nő szerelme Strauss-szal (csokor) kezdődik és Liszt-en (csel) keresztül Fall-lal (bukás) végződik. — L. E. Sajnos, ön még a stilus elemi problémáival viaskodik. Hol látott „rügyeiket domborítani próbáló fákat”? Sokat, nagyon sokat olvasson. tanuljon és a világról ne írjon verset. — K. O. (Cegléd.) Egy negyedévre útnak indítottuk. — B. T. Az első már megvolt egyszer, a másodikat gyöngéjük. — P. Z., D. J. és Dr. E. J. Sürgős intézkedés végett átadtuk a kiadóhivatalnak, amely az illető cégekhez fordul a jogos panasszal. — *Több levélről a jövő számban.*

Szerkesztik: Molnár Jénő és Bér Dezső

A szerkesztésért felelős: Molnár Jenő

Kiadótulajdonos: Borsszem Jankó lapkiadó r.-t.

Igazgató: Szekeres Rudolf

KÖZGAZDASÁG

A Goldberger Sám F. és Fiai r.-t. közgyűlése elhatározta, hogy a részvények névértékének 200 koronáról 1000 koronára való fölbélyegzése után az alapítókét 250 millióról 350 millióra emeli föl. Az elővételi jog a kibocsátandó új részvényekre 5:2 arányban darabonként 5000 korona árban az Angol-Osztrák Bank buda-

pesti fiókjánál, az Egyesült Budapesti Fővárosi Takarékpénztárnál és a vállalat főpénztáránál gyakorolható.

A Nemzetközi Kivitteli és Behozatali r.-t. most tartott közgyűlése alapítókének 40 millió koronáról 80 millió koronára való fölemelését határozta el.

Megvan!

Aranymadár
és Bajadér

összes fölvételei.

Modern tánczene-
fölvételek.

Kapható a föelárusítónál

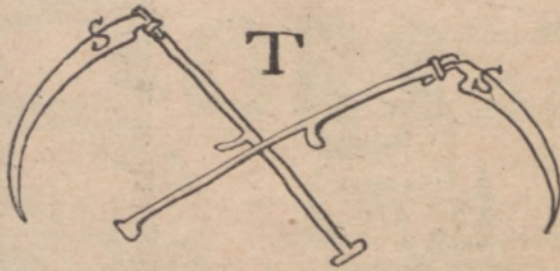
HANGSZER-
OTTHON

FEKETE MIHÁLY

gramofon- és lemezosztálya, Budapest, József-körút 9.

INGYEN küldünk ujdonságl műsort.

Képrejtvény

A megfejtők között tíz jutalmat sorsolunk ki. Jutalmat csak lapunk előfizetői nyerhetnek. Jutalmaink a következők:

1. 10 üveg Farsangi sör, a Polgári Serfőzde gyártmánya (házhoz szállítva),

2. Egy nagy doboz „Virág“-féle desszert,

3. egy Sphinx-„BI-OZONE“-készlet (egy üveg szájvíz, egy doboz kettős francia fogpor, egy téglalapos fogpaszta),

4. egy üveg „Oceán“ jam, befőtt vagy egy doboz cukrozott gyümölcsöt,

5. egy darab P. Márkus Emilia arcápoló szappan,

TELEFON: 18-08

6. egy kis üveg

7. egy nagy üveg ZoZó kölni víz,

8. egy félkiló „Uhu“ kávépótlék,

9. két pár Berson-gumisarok (férfiaknak és nőknek),

10. egy nagy palack RAPIDOL folyékony fémtisztító szer.

A Borsszem Jankó 2875. (9.) számában közölt képrejtvény helyes megfejtése:

Pipaszó mellett

A multheti számunkban megjelent talány helyes megfejtését 29-en küldték be. Nyertések: 1. Janovitz József (Budapest, I., Lógody-ucca 49), akinek 10 üveg Polgári Serfőzdei Farsangi sör; 2. Központi Olvasóegylet (Mezőtúr), amelynek egy nagy doboz „Virág“-féle desszert; 3. Weisz Irén (Budapest, VII., Nefelejts-ucca 31, III. 22), akinek egy Sphinx-„BI-OZONE“-készlet; 4. Hajdú Géza (Oroszáza), akinek egy üveg „Oceán“ jam, befőtt vagy egy doboz cukrozott gyümölcsöt; 5. Bányatiszti Kaszinó (Pilisvörösvár), amelynek egy darab P. Márkus Emilia-szappant; 6. Horváth Viktor, ny. őrn. (Budapest, I., Krisztina-körút 91, IV. 10), akinek egy kis üveg Hungária Casino habzóport; 7. dr. Szőke Sándor (Budapest, VII., Barcsay-ucca 11), akinek egy nagy üveg ZoZó kölni vizet; 8. Rein Irén (Budapest, V., Visegrádi-ucca 48, IV.), akinek egy félkiló „Uhu“ kávépótlékot; 9. Löblovics Miklós (Budapest, VII., Garay-tér 19), akinek két pár Berson-gumisarkot; 10. Miakits Elek, borbély (Budapest, I., Bercsényi-ucca 8), akinek egy palack „RAPIDOL“ folyékony fémtisztító szert küld a kiadóhivatal.

PALA TINUS
ÁSVÁNY VIZ
SZT. MARGIT SZIGET ÜDIT, JÁRVÁNYOKTÓL MEGÓV

VIRÁG OSZKÁR

CUKORKA- ÉS CSOKOLÁDÉ-ÁRÚGYÁR R.-T.
BUDAPEST, VII., NEFELEJTS- UCCA 12.

Saját gyártású

férfi-fehéreműek

nyakkendők, úri divatárúk

NYAKKENDŐHÁZ

IV., Kigyó-utca 5 (Klotild-palota).

Nyakkendők nagyban is.

Ezüst evőkészletek

ARANY-SZŐKE HAJ!

Van ennél szebb?

A felülmulthatatlan Hyvarjon-féle „ONO“ Golden Hair Wash világosbarna, vörös, szőke vagy fekete haját fokozatosan világossá, majd aranyragyogásúvá változtatja át. Nem festőszer. Teljesen ártalmatlan. Számtalan esetben kipróbálva. Csodás eredmény.

Egy nagy üveg K 500. -
Főraktár: Budapesten Török József gyógyszerész, Király-u. 12. Operagyógyszerész, VI., Andrássy-út 25. Kartschmaroff-drogéria, Rákóczi-út 5 és Erzsébet-körút 1; Róna-drogéria, VIII., József-körút 50.

Szakorvosi rendelő

vér- és nemi beteg-
gek részére.

Ezüst Salvarsan-oltás!
Rendelés egész nap.

Rákóczi-út 32, I. em. I, a Rókus-kórházzal szemben.

— Képzeld csak, milyen iszákos ember lett az a Balázs!
 — Hogyan? Hisz úgy tudom, utálja a bort.
 — Az igaz, de vizespohárból issza a vizet.

Családi,
iskolai,
színházi **mozit akar?**

forduljon

Hatschek és Farkashoz
IV., Budapest, Károly-körút 26. szám

Szőnyegeket régi rongyosokat is,
a legmagasabb áron
vesz vagy cserél
TUDUK TIVADAR szőnyegjavító és tisztítótelepe, VI., Dálnok-
utca 12/a. Fióküzlet: IV., Ferenciek-tere 9. I. em. Telefon 46-68. Meghívásra házhöz jön.

Művészies képkeretek
Kézimunkák szakszerű keretezése
Váradi Bélánál, Budapest, Andrásy-út 43.

Sárcipő és **hócipő** legjobb
minőségben kapható és **javítható**
Neumann Gézá-nál,
VI., Nagymező-u. 44. Telefon 138-77.

KABATA CSOKOLADÉ VALÓDI
ÉS
FINOM

ABADIE
valódi francia papír

Brilliánsokat, gyöngyöket, régiséget bár-
kinél drágábban vesz
Székely Emil ékszerüzlete, Budapest, Király-u. 51.
(Teréz-templommal szemben.)
Címre tessék figyelni. Telefon: József 105-35.

1923-ban hol vásároljunk?
A Zenepalotában

Sternberg-rendszerű Etofonok és lemezek; Sternberg-féle verkkik (kottákkal); Sternberg önműködő zenélő-művei; Sternberg hangszergyár összes mesterkészítményei:

VII., Rákóczi-út 60

hegedű, cselló, lant, gitár, mandolin, fuvola, tárogató, cimbalom, harmónium, hárfa stb. stb.
Sternberg angol zongorái.

